

DEBATTINLÄGG från SIKO till tidningen Skärgården

Hur går det för skärgården?

Har våra kärnöar och skärgårdssamhällen tillgång till grundläggande samhällsservice och infrastruktur, så som RUFs, den regionala utvecklingsplanen, fastslagit?

Hur ser det ut för framtiden?

En del fungerar – det finns kraft och stolthet att hämta från t ex bredbandsutbyggnader (mer omfattande än på kommunernas fastlandsdelar av landsbygden), från många bra exempel på miljöinvesteringar för vatten och avlopp, från skolor som ska få finnas och inte ständigt ha avvecklingsshotet hängande över sig.

Men, det finns också många negativa förändringar, en del rätt små i sig, men som sammantaget sänder negativa signaler och som tär på framtidstro och investeringsvilja. Det som drivs av det allmänna ifrågasätts ofta om det ska finnas, det sparas med "dumsnålhet", ett exempel är förskolebarnet som först inte fick åka med sitt syskon med skolskjutsen. Till sist gick det men nu har familjen ändå gett upp och flyttat till fastlandet.

Andra konkreta exempel är postlådor som dras in, paket och frakter som inte levereras till adressaterna utan ska hämtas på andra platser och andra öar. Resegaranti fungerar inte för boende på öar där Waxholmsbolaget ställer in trafik vid hårt väder - skolbarnen blir hämtade från en mindre brygga men då får t ex inte fastboende pendlare åka med. RUFs-normen för trafik är inte uppfylld för alla kärnöar. Svartsö, Ingmarsö, Husarö saknar heltrafik till sin replipunkt.

Statistiken visar en negativ befolkningsutveckling på öar utan broförbindelse. Andra nyckeltal som Länsstyrelsen tagit fram är kostnaden för att färdas på sjön - det kostar 5 gånger mer att färdas på sjön och det tar 3 gånger så lång tid. Slutsatsen vi drar är bl a att skärgården bör klassas som glesbygd och få stödåtgärder i enlighet med detta.

SIKO vill att det ska finnas trygghet och garantier för att samhällsservice och infrastruktur inte gradvis kommer att demonteras och urholkas. Först då kan vi fokusera på framtid och utveckling, det finns många frågor som behöver drivas.

En anpassning av strandskyddslagen behövs, så att näringsverksamheter som är beroende av sjölägen kan byggas och expandera, att bofasta kan bygga nya hus och bryggor på sina fastigheter och nya tomter styckas.

Skärgårdsskolorna behöver utvecklas, möjligheter till distansundervisning som komplement utredas osv.

Möjligheter att hyra boende behöver utvecklas för att attrahera yngre att bo på öarna.

De öar som har förutsättningar behöver utveckla besöksnäringen.

Listan kan göras lång och är en naturlig del i en samhällsutveckling. Låt oss göra det jobbet och inte fastna i en motsvarighet till "trädkramare" - försämra inte ständigt skärgårdens samhällsservice och infrastruktur!

För SIKO, Skärgårdens Intresseföreningars KontaktOrganisation

Britt Fogelström

Nilla Söderqvist